

ונייהדר בארץ הנגועים בטריסטזה.

ב) עצים שהוכנסו לארץ מארצות בהן נפוצה הטריסטזה;

ג) עצים הגדלים בשכנות לעצים הנגועים בטריסטזה (כדי לבחון את אפשרות ההתקפשות הטבעית של המחלה).

שתילי לימה מצרית, שייעילותם כצמחי אינדיקטור הוכחה (6), הובאו ע"י הרכבת צד ברכב של 22 זנייהדר (טבליה). כל האינטראוקציות שנוטו הוכנסו לארץ בשנים 1932 עד 1937. הרכב להדיקות נלקח מעצים מבוגרים בני 20 שנה ומעלה. בכל מקרה שלא נמצא עצים זקנים נלקח הרכב מעצים בני 3–4 שנים. כל זו נבדק על 8 שתילי לימה. בזמן הרכבה גוזם נוף השתילים כדי לעורר צמיחת עלים חדשים. שرك בהם ניכרו סימני הבחרת-העורקים הטיפוסיים לטריסטזה. מקום הרכבה כוסה בשקיות פוליאתילן לתקופה של 10–14 יום. כדי להגבר את הלחות. כל הבדיקות נעשו בתוך בית-ראש特 מיוחד, למניעת אפשרות של הרבקה ע"י חרקים.

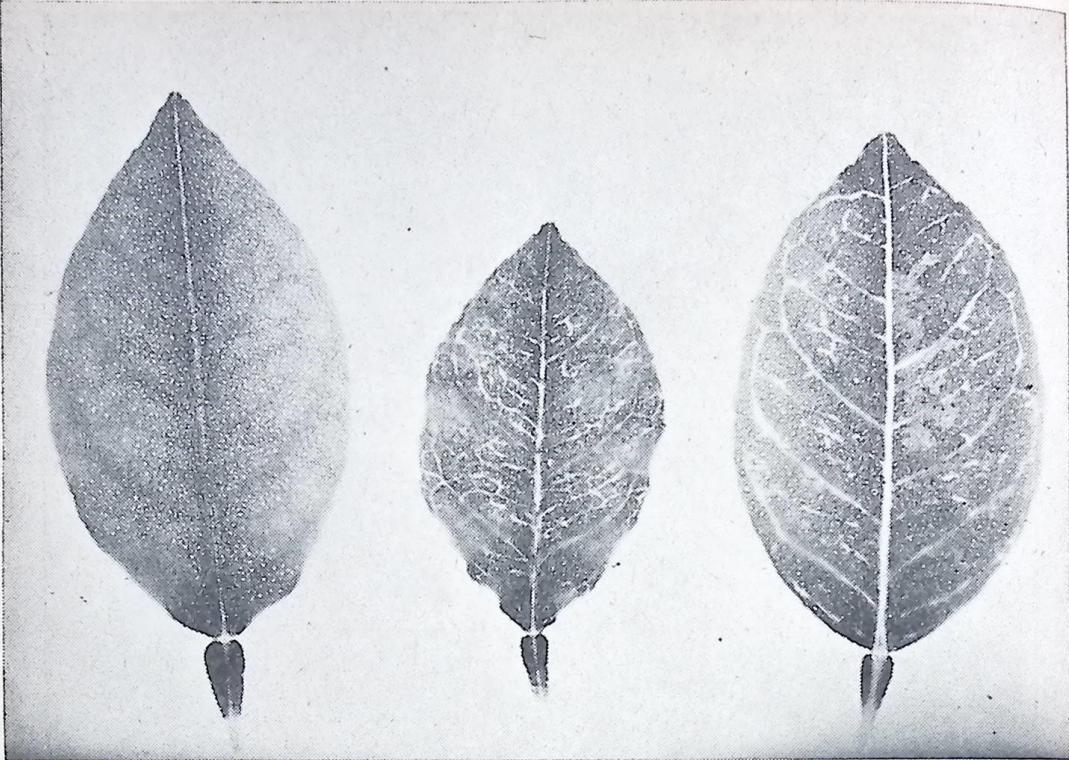
השתילים המודבקים נבדקו באופן מתמיד כדי להיווכח האם מופיעים בעלים סימני הבחרת עורקים. 4 שבועות אחרי הופעת הבחרת-עורקים נעשו בדיקות לבירור היוצרותן של נקרות בעצת השתילים.

מבוא במחקרינו הקודמים לקביעת הקשר בין ניקרונו-העצה והטריסטזה נמצא כי שתי המחלות אינן זהות (1).
שתילי לימה מכסיקאית, אשר הובאו באמצעות הרכבה ברכב מעצים נגועים במחלת ניקרונו-העצה, לא גרמו להתקבירות העורקים (Vein clearing) הטיפוסית לטריסטזה, בעוד שהרכבות מרכיב של לימון "מאיר", הידוע כנושא טרייטה (5, 8), גרמו להתקבירות העורקים בעליים של שתילי לימה מכסיקאית (1, 9).
גילוי נגיף הטריסטזה בלימוני "מאיר", עורר אותו לחיפוש המחלה בזוגים אחרים.
העובדת שלහן מסכמת תוצאות של בדיקות-אבחנה (Indexing) שנעשו בשנים 1956 עד 1959.

שיטות הבדיקות לאבחנת הטריסטזה נעשו בעצים בני שלוש קבוצות:
א) עצים מתנוגים, המורכבים על כנה החושח. כנה זו נחשבת לרגישה ביותר לטריסטזה;

* מפירטומי המכון הלאומי והאוניברסיטאי לחקרätz, סידרתת 1960, מס' 332.

ԸՆԿՐԱՑՄԱՆ ՀԱՅ ՎԻՐԺ ԱՋԵՐԱԴԱԼ ԿԸՆԿՐԱՑՄԱՆ ՀԱՅ ՎԻՐԺ ԱՋԵՐԱԴԱԼ

תמונה 1: עלים צעירים של לימה מצרית: (A) עלים של עטלפים בלתי מודבקים; (B) ו-(C) עלים המראים תבהרות עורקים לאחר הדבקה ברכב של מאנדאריניות "ביוטי או גלן" ו- "אמפרור".

גללה ב: מאנדארינה "אמפרור", אשכליות נאטס-מייקאן", "פרנאמבווקו", והבלטיר-מורגדרת. הקומקוואט "נאגאמאי" — כולם מורכבים על כנת החושחש, וכן במאנדארינה "אלנדיל" המורגדרת על כנת "קליאופאטרה" (תמונה 3).

התנוונות ביןונית נתגלתה במאנדארינות: "אמפרור" על לימון גס, "אונקר" על חושחש, "נייבל" על ליטה מתוקה, ו- "ונאגפורה" הבלתי מורכבת. גם הקומקוואט נאגאמי, הראה תרנוונות ביןונית, בין שהורכב על ליטה מתוקה וכן על לימון גס.

לא נראה כל סימני התנוונות בעלוות העצים: מאנדארינות: "סריינאגאר" הבלתי-מורכבת, "ביוטי או גלן", "פיוטרל'ס ארלי" (תמונה 4) ו- "קייפ נארטיה" המורכבות על לימון גס.

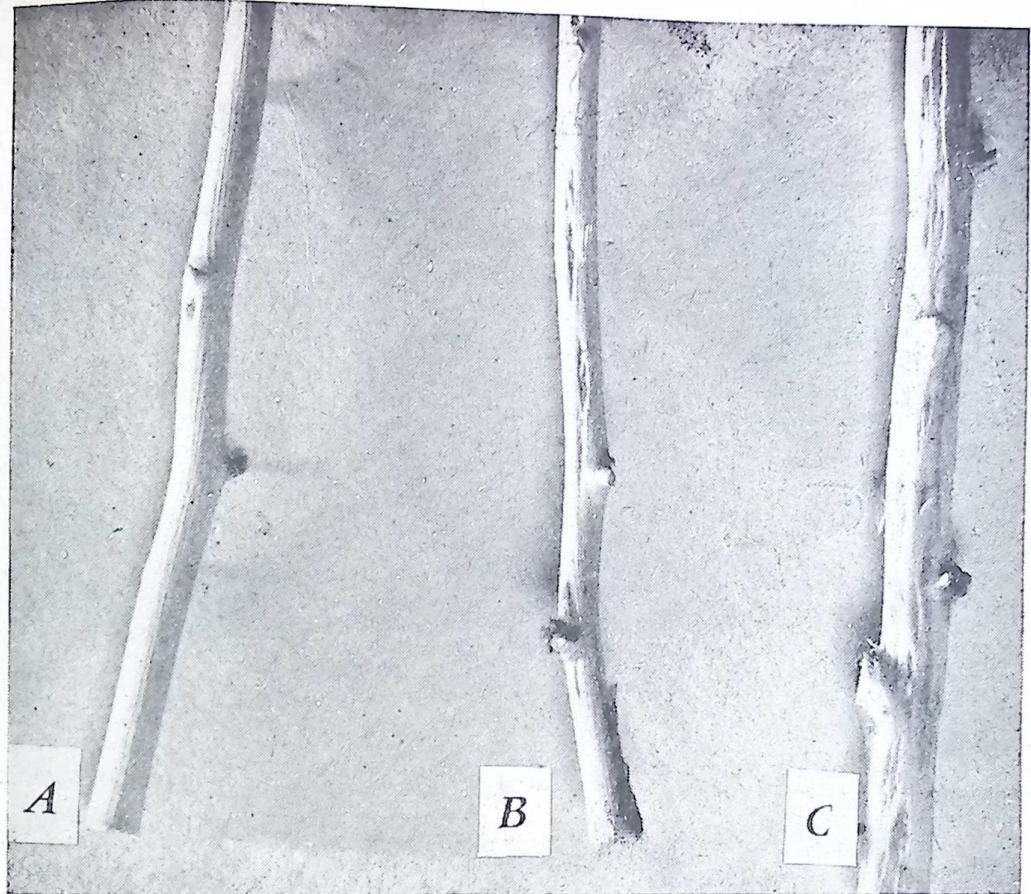
תפוזים: "סנט מיכאל", "גלנויליאם" ו- "סלטה בראנקה", המורכבים על חושחש.

ashcleyot: "ווני" ו- "פורמנס", גם הן מורכבות על חושחש.

תוצאות ודין בטבלה 1 מובאים נתונים על מצב הכללי, גלים ומוצאים של העצים שנבדקו וכן תוצאות של העברת הטריסיטה על צמחים אינדיקטוריים. כדי שניתן לראות מטבלה זו, נמצא 18 זנייהדר (9 זני מדדרינות, 3 תפוזים, 5 אשר כוליות ו- 1 קומקוואט) נגועים בנגיף הטריסיטה. סימנים טיפוסיים של הבחרת העורקים התפתחו בעלי לימה מצרית תוך 4 עד 6 שבועות (תמונה 1) וכן הופיעו נקודות מאורכות בעצת השטיילים.

2-6 חודשים מזמן ההרכבה (תמונה 2). כל הזוניים הנגועים הוכנסו לארץ מארצות שבדן מצויה הטריסיטה: אוסטרליה, ארגנטינה, ארה"ב, ברזיל, דרום-אפריקה, הודו ו- יפן. העצים הנגועים גדלו ב- 4 אוספים ניסיוניים, פרט לקומקוואט הנפוץ גם בהרבה מקומות, ביחד בגינוח ע"י הבתים.

שיעור התנוונות העלווה בעצים הנגועים היה שונה בין זוניים. התנוונות קשה נת-

תמונה 2: עצה של שתילים לימה מצרית: (A) שתילים בלתי מודבקים; (B) ו-(C) שתילים המראים סימני נקודות אחר הדבקה ברכב של המאנדרינה „ביוטי אוף גלן“.

ניקרונ-העצה (Xyloporosis) של הלימטה ה-*Mataoka* וחלימון הגס נמצא בעצי „קייפ נארטיה“ שנראו נורמלאים, וכן בעצים מכמה שנים שרָאו התנוגנות. כנות הלימטה המתה וחלימון הגס נחשבות לעמידות בפני הטריסטה (3). אבל הן רגישות למחלת ניקרונ-העצה (7).

הניקרונ-הקונוואידי מראה כי נסף לטריסטה מצויה בעצים הניל גם מחלת ניקרונ-העצה. ניקרונ-הפוך (honeycombing) נמצא רק בכנמת של העצים הבאים: מאנדארינה „אמ-פרור“, האשכליות „פרנאםברוקו“ והבלטינ-מוג-דרת, והקומוואט „נגאגמי“, המורכבים על חושחש. בשני מקרים: המאנדרינה „אלנדיליל“ על כנה ה„קליאופטרה“ והאשכליות „נאטסו-מייקאן“ על חושחש, נמצא ניקרונ-הפוך גם ברוכב וגם בקנה.

מתוך 9 הזנים הנגועים בטritisזה, אשר לא

את מצב הנורמלאי של העצים הנגועים אפשר לייחס לשושם סיבות: א) עמידותם של הזרעים וכנת הלימון הגס לטritisזה (3); ב) גilm הרך של העצים; ג) אפשרות קיומו של גזע חלש או מוסווה של גיף הטריסטה. האפשרות האחרונה מוצאת את חיזוקה במצבם הטוב של עצי אשכולת „וינגי“ בני שרים שנה המורכבים על חוחש. אשכולת על חוחש בחשכת לרוגישה, ברט, קיימות הוכחות (2) שהנוק בעצים המותקפים ע"י גזע חלש של זירות הוא קטן.

ברקמת העצה של העצים הנגועים נמצא צורות שונות של ניקרונ במקום האיחוי בין הכננה והרוכב. תופעות אלו נמצאו גם במספר זנים, שבאופן חיצוני נראו נורמלאים.

ניקרונ מטיפוס קונוואידי האופייני למחלת

תמונה 4: עץ מאנדארינה "פיוטרליס ארלי" על כנה לימון גס, נגוע בטritisזה, ללא סימני התוננות.

רכוב של הלימון "יוריקה" הראה ניקרון-הפהוק. את התופעה של ניקרון-הפהוק ברוכב של לימון "יוריקה", החופשי מטריסזה אך הנגוע בניקרון-העצה, אפשר לקשור במחלה ניקרון העצה או ליחסו לתופעה של פגיעה נפרדת.

סיכום

עצי הדר מ-18 שנים, שהובאו מארצאות בהן נפוצה מחלת הטritisזה, נמצאו נגועים בנגיף של מחלת זו.

אי התפשטות המחלת מעצים נגועים לעצים השכנים מראה כי בארץ אין, כנראה, חרק יעל המשוגל להעברת את המחלת. נמצאו סימני המראים כי אחדים מבין העצים הנגועים בטritisזה נשאים בקריבם גם את הנגיף של ניקרון העצה.

מאת י. דרייפרט
וא. בנטל

תמונה 3: עץ מאנדארינה "אלנדיל" על כנה "קליאור" אטראה", נגוע בטritisזה; העץ מראה התוננות קשה.

גילו סימני התוננות חיצוניים, היו 8 נקיקים מסימני ניקרון בעצה.

את התוננות המאנדרינה "אלנדיל" קשה ליהיש רק לטritisזה, הויל וכנת ה"קליאור פאטרה" נחשבת כעמידה בפני מחללה זו (3). "תכן כי התוננות זו המלווה בתופעה של ניקרון-הפהוק, מרמז על הימצאות מחללה נוספת. בעצי לימון "יוריקה", תפו "שאמוטי" והר קומקוואטים "מייה" ו"مارומי", אשר גדלו בסביבות לעצים נגועי טritisזה, לא נתגלתה מחלת זו. יש בכך אישור נוסף לדעה כי נגיף הטritisזה אינו מתרפש כנראה באורגן טבעי, מעתה היעדר חרקים המשוגלים להעברת ביעילות את המחללה (1, 4, 5, 8).

כל הגנים החופשיים מטריסזה, כשהורכבו על כנה הלימטה המתוكة, גילו סימני התוננות ניקרון-העצה בכנה ואילו על כנה החושחש לא הגיעו העצים בתוננות או בסימני ניקרון.

50910

1. ריבקרט י.„ בנטל א.„ יפה י.„ (1951) ניטרי העברת מהלות ההדרים "טריסטה" וניילון 42—37 : כתבים ו' :

5. Olson, E. O. and Sleeth, B. (1954) Tristeza virus carried by some Meyer lemons in South Texas. Proc. Rio Grande Valley Hort. Inst. 8 : 84—88.
6. Reichert, I. and Bental, A. The Egyptian sour lime as indicator plant for the detection of tristeza. (in preparation).
7. Reichert, I. Yoffe, I. and Bental, A. (1953) Shamouti orange on various rootstocks and its relation of xyloporosis. Pal. J. Bot. Rehovot, Ser. 3 : 163—184.
8. Wallace, J. M. and Drake, R. J. (1955) Tristeza virus in Meyer lemon. Calif. Citrograph 40 : 84, 95—96.
9. Wallace, J. M., Reichert, I. Bental, A. and Wincour, E. (1956) The tristeza virus in Israel. Phytopathology 46 : 247.
10. Costa, A. S., Grant, T. J. and Moreira, S. (1954) Behavior of various citrus rootstock-scion combinations following inoculation with mild and severe strains of tristeza virus. Proc. Fla. State Hort. Soc. 67 : 27—30.
11. Du Charme, E. P. and Knorr, L. C. (1954) Vascular pits and pegs associated with diseases in citrus. Plant Dis. Rept. 38 : 127—142.
12. Mendel, K. (1956) The threat of tristeza disease in the Mediterranean Basin. F. A. O. Plant Protect. Bull. 4 : 106—108.

הערת המרכיבת:

מצאנו לנכון לפרסם שניית את עבודה המחקר של המחלקה לווירולוגיה במכון הלאומי והאוניברסיטאיouri לחקלאות על מצב הטрисטה בארץ בענין זה שונות, למינות שמהלה זו בארץנו נמצא במצב סטטי ואינה מתפתחת.

מחלה זו מdagגה אורתנו במיזוח כיוון שהיא שוררת בספרד ובארצות השכנות, כפי דברי מומחה אשר ביקר בארץות אלו. על כן הכרחי שמוסדות המחקר יתנו דעתם ביחס לשאלה לעניין זה ויגבירו את פיקוחם על המחלה.